

Koło zamachowe

Prezydent chrząknął i rozpoczął przemówienie. Nie był jeszcze takim starszakiem, jak mu zarzucano, więc nawet nie musiał zerkać na prompter. W miarę jak wygłaszał mowę, zapalał się, odpowiednio modulował dźwięk i we właściwych momentach robił pauzy oraz podnosił głos. Również gesty i mowa ciała robiły swoje. Nie musiał się tego uczyć, miał to wrodzone.

Zbliżały się kolejne wybory, kończyła się jego trzecia kadencja. Na szczęście w odpowiednim momencie zmienił konstytucję, likwidując barierę ilościową pełnienia tej funkcji, stąd mógł dalej kandydować. Władza to nie zabawka dla prostaczków, nawet nie zdają sobie sprawy, ile kosztuje trzymanie ładu w kraju. Demokracja? Dobre sobie. Gdyby tak każdy miał prawo decydowania, to państwo dawno przestałoby cokolwiek znaczyć na arenie międzynarodowej. Przyrównał to kiedyś, oczywiście w zaufanym kręgu, do tuniki. Gdyby każdy dostał choć kawałek materiału, za który może ciągnąć, to powoli, szew za szwem rozdarłaby się całość. Rządzić trzeba stanowczo, trzymać mocną nicią i pokazywać obywatelom, gdzie leży sprawiedliwość i droga do dobrobytu. Kto tego nie rozumie, ten jest wrogiem i należy go uciszyć. Zbyt długo walczył o ład i porządek, aby teraz oddać władzę innym. Miał już przygotowany plan, jak pokierować wyborami w jedyną właściwą stronę.

Hans Schmutzer z napięciem wpatrywał się w wirującą butelkę. Z jednej strony bał się, z drugiej liczył, że wskaże na niego. Ostatni raz grał w tę zabawę z dwadzieścia lat temu. Tylko że wtedy chodziło o szczeniackie popędy. O to, żeby pocałować parę ładnych dziewczyn. Teraz siedmiu dorosłych mężczyzn siedzących przy okrągłym stoliku w zadymionym pokoju, decyżję o wyborze tego, który zmieni losy kraju, przekazało butelce. Gdy Mathias wziął w swoją wielgachną łapę pustą zieloną flaszkę po piwie i zdecydowanych ruchem wprowadził w wirujący ruch, wszyscy umilkli. W zupełnej ciszy wpatrywali się w tańczący przedmiot. Hans zaczął się pocić, gdy wyrocznia powoli traciła impet. Coraz wolniej i wolniej zataczała kręgi. Już chyba ostatni obrót. Delikatnie zbliżała się szyjką w jego stronę. Poczul ciarki i strach. Butelka przesunęła się ciut dalej. Ktoś inny został wybrany do samobójczej misji. Do dokonania zamachu na prezydenta, który zapoczątkuje przewrót i przywróci normalność. Hans zacisnął pięści. Teraz czuł tylko złość i rozczarowanie. Ominie go zaszczytne miejsce na kartach historii.

Prezydent wypluwał zdania, co jakiś czas robiąc przerwy na burze oklasków. Takie wystąpienia to dla niego rutyna, jednak za każdym razem czuł, jak unosi go jakiś wewnętrzny ogień. *Uchodźcom mówimy nie! Każdemu obywatelowi należy się opieka państwa! Naszemu obywatelowi, nie obcym! Nikt nam nie będzie dyktował, co wolno, a co nie, w naszym kraju! A homoseksualiści i inni zboczeńcy niech się leczą albo wyjadą do tego rajy za granicą, pełnego plugastwa!*

Tłum wiwatował, a głowa kraju przeszła do fali obietnic rozdawnictwa; kiedy prezydent rzucił tekst o wolności słowa, mimowolnie uśmiechnął się. Telewizja należała do rządu, dyskretna cenzura i odpowiednie kreowanie faktów wielu już nawróciło na właściwe postrzeżenie polityki partii.

To nie on, to nie Hans Schmutzer dzisiaj strzeli do prezydenta. Musi się jednak znaleźć na miejscu, gdyby plan się nie powiódł. Wtedy sam okryje się chwałą i odstrzeli tę zakalę. Bez lidera, jakże charyzmatycznego, łatwiej będzie rozprawić się z partią. Jeśli Petr zakończy misję powodzeniem, wtedy Hans stanie na czele tych, którzy przywrócą ład i demokrację. Ludziom należy się wolność myśli, przekonań i słowa. To

musi zacząć się dzisiaj, musi. Już on tego dopilnuje.

Prezydent rozglądnął się po sali. Owacje na stojąco po zakończeniu wystąpienia trwały jeszcze, a on spokojnie przyjmował potwierdzające skinienia głowy od członków ochrony. Nie był głupi. Przedsięwziął wszelkie środki ostrożności, zamachowca złapano, zanim jeszcze dostał się do auli. Komandor wystawił kciuk z rogu sali, dając do zrozumienia, że trzyma wszystko pod kontrolą. Takiej informacji oczekiwał.

Powoli oddalał się od mównicy, na której miejsce zajął jego rzecznik.

– Proszę państwa, obywatele. Właśnie dobiegło końca ostatnie przemówienie przed wyborami prezydenta Hansa Schmutzera.

Kopiowanie tekstów, obrazów i wszelkiej twórczości użytkowników portalu bez ich zgody jest stanowczo zabronione. (Ustawa o prawie autorskim i prawach pokrewnych, Dz.U. 1994 nr 24 poz. 83 z dnia 4 lutego 1994r.).

Carvedilol, dodano 25.08.2019 12:10

Dokument został wygenerowany przez www.portal-pisarski.pl.